Ч. 284. Неділя 2 січня 1910 (20 грудня 1909). Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З духовиньского сойму. — Справи угорскі. — Подорож короля болгарского Фердинанда. — Торговельний договор з Румунією.

Передвчера почав наради буковиньский сойм. По відчитаню впливів і кількох предложень краєвого виділу предложив пос Ончул наглячі внесеня в справі виборчої реформи громадскої для міста Чернівців та в справі ужиткованя домен релїґійного фонду селяньством. Против сего внесеня промавляв митрополит Репта та президент краю Бляйлебен, заявляючи, що то внесенє переступає компетенцию сойму.

Репрезентанти Поляків, Нїмців і Жидів заявили, що здержать ся від голосованя, по чім пос. Ончул внесенє відкликав. По тім мотивував пос. Ончул своє внесенє в справі ревізиї статуту краєвого банку. В дискусиї над тим внесенем забрав голос директор банку пос. Лупу, при чім один оклик пос. Вайденфельда спричинив острий конфлікт між тим послом і бесїдником. Пос. М. Василько предложив наглячe внесенє в справі будови льокальної зелїзниці Бродина-Селєтин. По переданю внесень комісиям засїданє замкнено.

З Відня доносять: Секретар кабінету, шеф секциї Даруварі, явив ся передвчера в полуднє у будучого президента угорских міністрів Люкача і вручив єму запрошенє на авдиенцию у Монарха, назначену на год. $5^1/_2$ по полудни.

Авдиенция та тревала 20 мінут. По авдиенциї др. Люкач заявив питаючим єго представителям праси: Моя ситуация зовсім не змінила ся. Я мав порученє переговорювати зі сторонництвами. З одним сторонництвом я вже переговорював, а тепер порозумію ся з иншими. Др. Люкач від'їхав о годинї 4 мін. 50 назад до Пешту.

По удїленю авдиенциї дрови Люкачеви приймив цїсар песла Юшта. Авдиенция та — доносять з Відня — тревала пів години, а відтак пос. Юшт удав ся до готелю Сахера і коротко конферував з дром Люкачем. Перед представителями праси заявив п. Юшт, що дальші переговори перервано, бо виринули великі річеві трудности.

До „Magyar Hirlap“ доносять з Відня: О авдиенциї Юшта оповідають у віденьских кругах що слїдує: Пайясн. Пан приймив Юшта так як і послїдним разом дуже ласкаво і заявив єму, що Люкач предложив Монархови услівя, під котрими можна розвязати кризу. Відтак монарх відчитав лежачі перед ним подробиці переговорів і порушив просто банкову справу. Сказав, що як перше так і тепер уважає господарску спільність, а також спільність банку дуже користною в інтересї монархії, а також держави австрийскої і угорскої кождої з окрема.

П. Юшт представив своє становище в справі банковій, як кажуть, в такий спосіб: Сторонництва з р. 1848 і независимости хотять утвореня самостійного банку і не можуть навіть уявити собі розвязаня кризи без утвореня самостійного банку в означенім часї. Не оплатить ся заключати мира, що був би лиш коротко тревалий, бо ріжниці будуть дальше єствувати, ситуация знов змінить ся і відносини заострять ся.

Монарх признав ту щирість, зазначив знов своє становище, що в справі банковій не відступить від сказаного нї на крок.

Як монарх так і Юшт зазначили, що конференциї не довели до нїякого успіху.

Юшт виїхав відтак з Відня і в Будапештї видав поклик до своїх сторонників, взиваючи до веденя сильної аґітациї за своєю проґрамою в цїлім краю.

Болгарский король Фердинанд задержав ся в переїздї у Відни, та відбув з міністром заграничних справ ґр. Еренталем довшу роз-

---

Панї Ельзия Гічкок.

Сьміховинка — Ґустава Валентия.

(Дальше).

Вертаючи під вечер домів, зміркував Франк по досить голосній розмові, котру виразно було чути крізь вікна батьківского дому, що єго батько вернув вже з роботи. Єму здавало ся, що то незле буде, коли він, заким зайде до хати, послухає трохи, о чім єго родичі говорять. Він присїв длятого під одно з вікон і став підслухувати. Як-раз запитав батько острим тоном: Чи Франк ходив шукати роботи?

— Ходив, але знов не знайшов нїчого — відповіла мати.

— Бо єму, видиш, не дуже хоче ся, а ти не можеш остро взяти ся до него. Будеш видїти, що хлопчище під твоєю опікою таки зовсім зледащіє. Я в такім віцї, як він, заробляв вже споро гроший та й значні ощадности складав до банку.

— Дійстно? — відозвала ся на то несподївано панї Гічкок. — А тоті ощадности мусїли приносити величезні процепти. Лиш дивна річ, що ти з такими капіталами в банку купив собі весїльний одяг за моє віно.

— Бою ся, що твій син буде мусїв на своє весїлє купити собі навіть сорочку за гроші своєї нареченої.

— Не журн ся Франком, якось він вже дасть собі раду.

— А я тобі кажу: коли він не зачне небавком заробляти, то може собі туди піти, де перець росте. Нехай про мене й черевики чистить, але хлопчище мусить працювати.

— Будь спокійний. Коли менї удало ся довести тебе до такого переконаня, то удасть ся менї то також і у Франка.

Франк чув, як єго батько замуркотів щось незрозумілого, а відтак зробило ся тихо. Він вносив з того, що тепер настав домашний мир на довший час і всунув ся до хати.

Зараз при першім погляді ствердив, що єго батько зачитав ся в якійсь ґазетї і що обоє родичі внаслідок тої перепалки, яка між ними завела ся, майже не рушили вечері. Відважно видержав він грізний погляд, яким батько відповів на єго привіт, і сїв собі коло стола. Мовчки спрятав то зі стола, що єго родичі лишили, а відтак заліз до своєї комірчини.

Коли містер Гічкок на другий день рано хотів виконати ту роботу, на яку по кождій сварцї з жінкою був мовчки засуджений, не міг знайти потрібних до того приборів до чищеня. Вийшов отже в необчищених чоботах. Містрес Гічкок така була з того рада, як колиб єї хто по серци погладив. Але зараз потім і засумувала ся гірко, бо побачила, що разом з приборами до чищеня щез також і Франк. Хлопчище мусїв вже досьвіта вийти з хати, бо коли матір хотїла єго збудити, застала вже єго лїжко порожне.

Она сховала єму снїданок в тепле місце, щоби не застиг, але він не приходив. Не прийшов навіть на обід.

Того ще не бувало. Бідна жінка зачала журити ся, а коли Франк ще й на вечеру не прийшов до дому, то непаслива матір всю жіночу гордість скинула з серця і перший раз в своїм подружу промовила перша до свого чоловіка.

— Чи ти де не видів Франка? — спитала она дрожачим голосом.

— Нї. Я рад, коли єго не виджу — відповів він жорстоко.

— От не грішив би-сь, Гічкоку, бо Франк від сеї ночи десь пропав.

Гічкок подивив ся наляканий. — Що то значить у тебе: пропав?

— Коли хлопець виходить без снїданка, потайком з дому родичів і не вертає навіть на вечерю. Я прочуваю щось недоброго.

— Ну, поки що не прочував собі діри в своїм ніжнім матернім серци. Хлопчище не загине, коли одного дня не буде нїчого їсти. Лихо єго не возьме.

— Ти би не судив других після себе. Франк молодий, недосьвідний.

— А тобі прецї завсїгди здає ся, що він такий проворний, що аж страх.

— Розуміє ся, бо він до мене вдав ся.

— Коли бо нї. Як би він був проворний, то вдав би ся до мене.

— Та чого будемо тепер перечити ся, Гічкоку. Я думаю, що маємо тепер щось лїпшого робити.

— Нїби що?

— Франка шукати.

мову, яка тревала понад годину. В тій розмові порушено також справу заключеня балканьского союза, а король Фердинанд дав ґр. Ерентали інформациї в справі зближеня Болгариї до Сербії, о яке старає ся австро-угорский кабінет. Також в часі свого побуту в Берлинї обговорював болгарский король політичні справи з канцлером Бетман-Гольвеґом.

Наслїдком скорого полагодженя в австрийскім парляментї уповновласнюючого закона, прискорено також в румуньскім парляментї працї около заключеня угоди. Торговельний договір між Австро-Угорщиною і Румунією, принятий румуньским парляментом майже одноголосно датований з Букарешту, де ведено кінцеві переговори, з днем 23 цьвітня 1909, має отсї підписи: Братияну, Шенбурґ, Рідль, Стерені. Сей договір містить всего навсего 6 уступів, в яких увзглядпено зміни давного торговельного договору з 21. грудня 1893, на який згодили ся обі держави, заключаючі договір. Новий торговельний договір є, взявши загально, лише додатком до старої торговельної угоди з 1893 р. Тому містить 5. уступ нового договору з 23 цьвітня 1909 виразну постанову, що давний договір з 21 грудня 1893 враз з новими змінами і додатками важний до 31 грудня 1917 р.

Новинки.

Львів, дня 1 Січня 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами практикантів судових між иншими: Василя Шавалу, Каз. Воякевича, Норб. Бузка, Мих. Мосінґевича, Максима Пашкевича, Пав. Гамерского, Теод. Чеховского, Вол. Сарачиньского, Мар. Соболя, Андрія Олексюка, дра Каз. Савицкого, Конст. Левандовского, П. Смали, Василя Скрипчука і Пав. Турковского; — официяламн канцеляриїними канцелїстів: Войт. Тухольского в Добромили, Мих. Олексина в Дрогобичи, Теоф. Орищака в Ходорові і Мих. Гофманна в Скалатї; — перенїс асистента канцел. Ад. Ельнера з Перемишля до Черновець та іменував асистентами канцел. официянтів: Ад. Сапетру в Залїщах для Львова і Бер. Штраммера у Львові для Перемишля.

— **До VII кл. ранґи** посунув п. Міністер віроісповідань і просьвіти між иншими: проф. Романа Цеглиньского при рускій ґімназиї у Львові; В. Боярского в IV ґімн. у Львові і Мих. Новицкого в I ґім. в Новім Санчи.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Ст. Марцінкевичівну учителькою 5-клясової школи в Колачниях, А. Тіґерманівну учит. 4-кл. жін. шк. в Дрогобичи, Дм. Николяка учителем 4-кл. муж. шк. в Огинї, Амалію Фішерівну уч. 4-кл. шк. в Лисци, Стефанію Садовску уч. 4-кл. школи в Лодичівцях, Теоф. Геґля уч. 4-кл. шк. в Кристинополи, М. Чайковску уч. 4-кл. шк. в Кобаках, учителями (-тельками) 1-кл. шкіл: Івана Кривека в Комарниках, Евгенію Рудницку в Луці, Жигм. Гриба в Полюхові великім, Анну Крижановску в Журові і Вол. Полїшку в Мліновичах.

— **Повідомленє.** З причини недостаточної фреквенциї зносить ся з днем 1 січня 1910 курс їдального возу межи Львовом а Черновцями при поїздї поспішнім ч. 307 відходячім зі Львова о годинї 9 мін. 10 перед полуднем і при поїздї поспішнім ч. 304 приходячім до Львова о годинї 2 мін. 5 пополудни.

— **Справа крадежі мішка з 14.000 К** на головнім двірци у Львові зачинає мабуть вже виясньовати ся. Вчера арештувала поліция 19-лїтного слугу почтового, котрий переслуханий яко сьвідок так замотав ся в своїх зізнанях, що звернув на себе підозрінє. Арештований був давнїйше кухтою у ґр. Тарновского в Бици і за крадїж, якої там допустив ся, відсидів 13 місяців в криміналї, з котрого вийшов перед двома роками. Дня 25 грудня покинув він свою службу і виїхав на село до родини, а коли вернув до Львова, его арештовано. Як би й не було, а таки то мусить дивним видавати ся, що такі люди, котрі сиділи в криміналї можуть знайти службу при почтї.

— **Огні.** В Залїзцях старих згорів минулого вівтірка великий американьский млин власність пана Тадея Ценьского разом із засобами збіжа та муки, що належали до Авр. Шраґера. Млин був обезпечений на 84.000 К, а запаси на 60.000. — У Волоскім Банилові на Буковинї згорів дім, де була руска школа, а в Полянах не докінчений ще „Народний Дім“. Кажуть, що в однім і другім случаю підложили огонь Румуни. — В селї Волосенцї турчаньского повіта згоріло тамтого тиждня 40 морґів лїса взглядно зрубаного дерева. Горіло через 3 днї.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру зібрано в четвертім кварталї 1569 К 16 с. Загальна сума зібрана доси на будову народного руского театру виносить 215.844 К 17. — Др. Мирослав Йосиф Здерковский вписаний на лїсту адвокатів з осїдком в Коломиї. — П. П. Карпяк у Львові видумав таку виправу кріличих скірок, що они подобають на скірки з синїх лисів і надають ся знаменито на футра. П. Карпяк заходить ся тепер коло уладженя великої гарбарнї у Львові. — Шибу вартости 500 К збив вчера візник зі складу вугля під ч. 4 при ул. Костюшка. Навертаючи возом в тій улици рушив возом взад так неосторожно, що в'їхав у виставове вікно Domu ziemian.— Пошукують служницї Ванди Собещаньской з Сянока, щоби повідомити єї, що єї батько помер.

— **Репертуар руского театру в Дрогобичи.** (Саля ґімнастична. Початок о год. $7^1/_2$ вечером).

В недїлю, дня 2 січня „Маруся Богуславка“, історичні картини зі співами і танцями в 5 діях Старицкого.

В науці: „Вільгельм Тель“, драма Шіллера і „Великий Ґалеотто“ драма Ечеґарая.

— **Катастрофи.** Страшне нещастє стало ся на сам Сьв. Вечер в Новіґрадї коло Кралеваца в Хорватиї. 35, по найбільшій части молодих людий хотїло піти на всеночне, а що церков в тій місцевости лежить по другім боці ріки Добри, то треба було перевозити ся човном. Отже всї повсїдали, а декотрі, що собі були підпили, так росхитали човном, що до него набрала ся вода і він перевернув ся. При тій пригоді утопило ся 23 осіб, а 12 осіб виратувало ся.

Поспішний поїзд з Монахова, котрий прибув в середу о 5 год. до Дрездна, захопила в дорозї коло Фрайбурґа так страшна воздушна труба, що висадила вікна у всїх ваґонах. Серед подорожних настав великий переполох і кільканайцять осіб покалїчило ся.

В альпейских горах коло Берґамо у висоті 2023 метрів понад уровенем моря, захопила минулого вівтірка лявіна (осуг сніговий) сім туристів. Они вибрали ся були ще в недїлю з Берґамо і зайшли вечером до колиби в горах коло т. зв. Близнячих озер (Laghi Gemelli), де переночували. В понедїлок став надати густий сніг і они пересиділи в колибі та вибрали ся аж ві второк в дальшу дорогу. Сніг лежав майже на два метри високо і був так легко усипаний, що можна було кождої хвилї сподївати ся осуга. Мимо того туристи були на стілько неосторожні, що пустивши ся в дорогу, зачали вигойкувати та співати. А звістно, що коли у високих горах сніг лежить так легонько насипаний, то иноді найменший шелест, хоч би й від крил птиці може его зрушити і спричинити катастрофу. Коли вже підійшли були на яких 50 метрів до стрімкої передолини, побачили нараз, що сніг зачинає рушати ся і перевертати ся та крутити ся мов вир у воді. Той, що був на самім переді, крикнув, щоби остеречи других і в сїй хвили завернув та пустив ся в долину. За ним пустились і другі, але вже було за пізно.

Осуг їх захопив, засипав снїгом та покотив ними в долину, може яких 100 метрів глубоко, аж спер ся остаточно об стїнки. Чотири з туристів, що були лиш легко покалїчили ся, видобули ся зараз із снїгу та зачали шукати за своїми товаришами. Небавком знай-

---

— То менї й не при думці бігати кудись за бельбасом.

— Не будь же так твердого серця, Гічкоку, прецї то твоє тїло і твоя кров.

— Коли так, то єму нїчого не стане ся і верне цїлий та здоровий до дому.

— А може він боїть ся вертати знов домів без роботи.

— Хто Гічкок, той не боїть ся! — сказав на то батько і вдарив кулаком по столї, що аж задуднїло.

— А нехай его Бог боронить, щоби він був Гічкоком! — сказала на то жінка. — Як би він таким був, то мав би колись також ту сумну відвагу, що дав би свому власному синови загибати та не рушив би й пальцем за ним.

Панї Гічкок була вже якраз готова в виду так твердого серця свого мужа залити ся сльозами, коли нараз двері отворили ся і Франк увійшов до комнати. Він нїс під лївою пахою скринку з приборами до чищеня черевиків а правою побренькував многонадійно в кишени.

Лагідні черти лиця матери в одній хвили застигли і она спитала строго блудного сина: А ти де був?

— На роботї — відповів Франк усьміхаючись на вид тої сьмішности, яку завсігди прибирало лице матери, кілько разів она хотїла остро забрати ся до него.

Батько Гічкок зміркував зараз, яку роботу Франк мав на думці, та й собі вмішав ся до них: Чи не забрав ти до своєї роботи наших приборів до чищеня?

— Забрав.

— А заробив що?

— Ще й кілько! — Франк висипав на стіл цїлу купу центів.

Батько перерахував гроші і відсунув їх синови назад. — Добре Франку! Возьмиж собі гроші назад і купи собі за них свої власні прибори до чищеня. А щоби ти видів, який я тепер з тебе вдоволений, то можеш вже від нинї сам харчувати ся і справляти собі одіж. Що до мене, то ти вже повнолїтний і стоїш о власних силах тай до того ще так кріпко, що я не маю відваги обходити ся з тобою як з дитиною і давати тобі вільне помешканє. Від нинї будеш платити що тиждня по долярови за комірне, бо ти тепер вже мужчина і не повинен приймати ніяких дарунків. Впрочім іди вже тою дорогою, яку собі вибрав, держи ся того, що тобі подобало ся, а не пожалуєш того. Лиш одно може тобі бути притім не суджене: честь, стати першим, котрий зачав від чищеня черевиків а закінчив мілїонером.

Таких слів Франк ще нїколи не чув від свого батька. Они набили ся єму до уший як ґаз до бальона тай подібно поділали на него, бо Франк чув ся піднесеним і уздібненим оправдати і найвисші ожиданя.

Гордість і зворушенє, які викликало в нїм признанє, що дістало ся єї синови, спонукали містрес Гічкок задержати всї ніжні докори для себе. Она принесла Франкови їсти а той взяв ся заїдати як справдешний мужчина, коли вже дійшов тепер до того достоїнства.

*

Франк умів знаменито виконати ролю чистителя черевиків, яку взяв на себе, бо що дня мав значнїйші доходи тай і що вечера заходив до Ельзиї.

Аж ось одного вечера явила ся містрес Менкс у Гічкоків та спитала, чи не виділи они де Ельзиї, мала десь від рана пропала.

Але нїхто єї не видів і єї матїр занепокоєна в найвисшім степени вернула знов до дому.

Вість та поділала на Франка так пригноблюючо, що він від тої пори зовсїм змінив ся. Став мовчаливий і не важив ся як давнїйше дивити ся своїм родичам сьміло в очи. Від тепер вертав також пізнїйше з роботи. Панї Гічкок знала о дружбі свого сина з пропавшою дївчиною і здогадувала ся, що могло в нїм діяти ся. Добрий хлопчище не хотїв очевидно дати собі заглянути в свою душу, котра з туги і смутку ізза щезненя его приятельки мало що з него не вискочила. (Конець буде).

шли двох з поломаними кістьми і занесли їх до колиби, де ще пересиділи один день, третого таки не могли відшукати. Аж коли в середу двох зійшло на долину до місцевости Бранці і звідтам зателеґрафували до Берґамо, прийшла їм з того міста поміч і знайшло також і погибшого в лявіні директора фабрики Баттіста Оліву.

— **Шпіґуньска справа**, котрою займав ся арештований бувший ученик ґімназияльний, В. Добряньский, не лиш не закінчила ся, але ще і прибирає — як доносять з Турки до „Kurj. Lwow." — щораз більші розміри. В четвер арештовано правника п. Г. з Дністрика і відставлено до Самбора, де єго задержано. До сеї справи вмішано також бувшого комацданта жандармскої станиці в Турці Прийму головно длятого, що він єсть приятелем якогось Бодека, котрий до жовтня був якимсь урядником в тартаку в Ясеници замковій а 25 літ тому назад був караний за шпіґуньство. Закиди против п. Прийми показали ся безосновні. Доходженя, які веде присланий зі Львова аґент поліцийний, прибирають великі розміри. §

— **Доля дитини.** Справу малого ґрафа Йосифа Квілєцкого, котрий від часу послїдного вироку має називати ся Йосиф Маєр, обговорюють все ще німецкі ґазети широко і подають після фотоґрафій портрети малого разом з єго нїби то лиш прибраною матїрю покійного ґрафа Квілєцкого. З портретів тих трудно не признати, що хлопець а покійна ґрафиня подібні до себе як дві каплї води, що й в давнїйшім процесі головно рішило в користь хлопчини, бо на тій основі всї тодїшні знатоки, лїкарі, артисти і естетики признали, що хлопець з подібности до матери мусить бути єї дитиною. Справа ся із загально людского як і правничого становища єсть вельми інтересна. Бо припустім, що хлопчина єсть дійстно сином Маєрової, котра о него веде процес і щож то за матїр, котра своїй рідній дитині завидує щастя і хоче єї позбавити єго? Не розходить ся о сам ґрафский титул, бо се нині пуста річ, на котру нїхто розумний не зважає, але о права і користи, які з того титулу випливають для дитини. Або чи гадає Маєрова, що 13-лїтний нині хлопець, хоч би суд єго й силоміць віддав їй, буде єї любити як рідну матїр і уважати за таку длятого, бо так суд єму наказує?

Вже само се відношенє матери до єї мнимого сина могло було навести судиїв на гадку, що тут може скорше грати ролю якась нечиста справа. Але припустїм, що суд руководив ся безвзглядною справедливостию і дійстно по справедливости розсудив справу: яка доля жде дитину, що стане ся з малим Маєром-Квілєцким? Отсим питанєм займають ся передовсїм німецкі правники а один з них, радник справедливости др. Мамрот, доказує, що малого Юзя Квілєцкого можна би позбавити ординації, але нїхто не заборонить єму належати до родини, котра єго доси уважає за свого члена.

Як дехто полюбив того нещасливого хлопця, може служити доказом факт, що навіть зовсїм чужі люди висказали готовість взяти єго за свого. Перший з таким предложенєм виступив давний з уряду назначений опікун малого хлопця ґр. Остроруґ-Ґорженьский, котрий так полюбив хлопця, що й тепер готов би ним заняти ся.

Припустїм же, що тота якась давна краківска служниця, чи хто она там була, Парча-Маєр не єсть матїрю малого Маєра-Квілєцкого, лиш дїлає для особистого зиску і за намовою членів другої лїнії Квілєцких, як то доказувано вже в першім процесї і як це й тепер єсть загальний погляд: то що за підлота, що за нелюдскість, рівна убийству і розбишацтву у тих людий, котрі, щоби заволодїти майоратом, припадаючим законно малому Юзьови Квілєцкому, хотїли би єго позбавити не лиш майна, але й всякого природного права приналежности до родини, з котрої вийшов. Люди ті хотїли би морально і материяльно убити чоловіка, котрий їм стоїть на перешкоді, хоч не мають відваги зробити єму смерти способом звичайних розбишаків. Був би се один доказ більше, що нї великі і старі роди, нї високі титули, достоїньства і маєтки не охороняіть людий від підлоти, лютости і зьвірства, скоро вихованє і образованє не старають ся і не зможуть довести одиниці до тої особистої благородности, яка лиш сама одна надає чоловікови висшости над другими.

Телеґрами.

Білград 1 сїчня. Межи президентом міністрів Пашичем а міністром справ заграничних Міловановичем нема найменшої ріжниці думок також і що до відносин до Чорногори. Чутка, що міністер справ заграничних хоче зложити теку, єсть безосновна.

Атини 1 сїчня. Правительство кретийске зложило присягу на руки палати послів так як попередної сесиї. Вибори до народних зборів відбудуть ся дня 20 марта. Ухвал єго не можна з гори ескронтувати. Правительство кретийске одержить уповажненє на основанє каси для цїлий народної охорони. Завтра палата кретийска буде закрита.

Петербург 1 сїчня. З нагоди підписаня дня 28 грудня в Цетини першого росийско-чорногорского договору торговельного і в справі морскої плавби, чорногорский президент міністрів вислав до росийского міністра справ заграничних, в котрій висказав іменем чорногорского правительства чувства глубокого признаня з причини підписаня того акту, котрий причинить ся до дальшого скріпленя дружби обох братних народів та розвине і оживить взаїмні відносини. Ізвольский подякував і висказав переконанє, що розвій відносин торговельних межи Чорногорою а Росиєю буде творити новий узол стїсняючий дружбу межи обома краями.

Цїна збіжа У Львові.

дня 31 грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12.70	до	12·90
Жито	9·20	„	9·40
Овес	7·10	„	7·30
Ячмінь пашний	7·10	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	13·—
Вика	7·—	„	7·50
Бобик	7·—	„	7·20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	70·—	„	85·—
Конюшина шведска	65·—	„	80·—
Тимотка	25·—	„	27·—

Надіслане.

„Псалтиря розширена"

в дусї християньскої молитви і пр. для ужитку церков і молитвенного, поручена всїми трома Ординариятами.

В оправі 4 К, брошурована 3 К 50 сот. Висилає за попередним присланєм гроший, або посліплатою: А. Слюсарчук, парох Рунґури, п. Печеніжин.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, $1(^{12}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9 10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·–.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

вильокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може перехованти своє майно або важні документи. В сім напрямі початкує банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Надопада. — (Телефона ч. 527).